

Plášť svatého Martina

č. 2, roč. 17; léto 2022

občasník o životě katolické farnosti sv. Martina v Blansku

Slovo Otce Jiřího:

Srdečně vás všechny zdravím!

Vzhledem k tomu, že ze mě redakce vytáhla rozumy do rozhovoru na dalších stránkách, tak bych chtěl v tomto slově především říct, jak moc si vážím našeho společenství ve farnosti a poděkovat vám všem za to, že v ní můžeme společně prožívat „dobré i zlé“. Svoji službu v Blansku už dnes považuji za krásná léta mého života. Jestli to tak vidíte i vy, mám radost ještě větší :) Srdečně vás, všechny farníky, zvu o neděli Božího Těla na setkání při mši svaté a po ní!

No a co máme v plánu pro nejbližší období? Co si myslíme, že nás čeká?

28. 5. Jsme zváni na výjimečnou pouť do Císařské jeskyně pod Ostrovem. Jeskyně jinak slouží výhradně k dětské speleoterapii. Mše svaté budou odpoledne dvě, protože prostory jeskyně jsou omezené a příchod poněkud ztížený.

29. 5. Připravujeme slavnost, při níž naše farnost oslaví se skupinou dětí jejich první svaté přijímání, které jim bude posilou na celý život, až do smrti. Svátost smíření přijmou den předtím.

3. 6. V pátek bude mše svatá obětována za ak.sochaře Jana Neckaře, autora plastiky biskupa Zdíka. Účast přislíbila jeho dcera Dobroslava. Letos si připomínáme 20 let od jeho úmrtí.

4.6. V předvečer hlavní pouti ve Křtinách jsme tam zváni na zásvětnou mši svatou naší farnosti v 18:00 hod. Pěší poutníci vyrážejí ve 12:30 od kostela (s ohledem na děti se půjde pomalejším tempem, děti lze vypravit samotné, doprovod budeš zajištěn). Autobus odjíždí v 16:30 od Billy a hned po skončení mše svaté zpět.

4.6. Děkanátní setkání mládeže se koná tentokrát ve Křtinách. Začíná v 10:00 a zakončeno bude mši svatou s Otcem Romanem Kubínem v 16:00 hod. Potom kolotoče?

Na slavnost Seslání Duch Svatého se připravíme novénou. Každý večer se pomodlíme jednu prosbu (pro ty, co nebudou na večerní bohoslužbě, jsou tyto modlitby k dispozici na našich stránkách) a zazpíváme svatodušní hymnus.

5.6. Neděli Seslání Ducha Svatého zakončíme chválami a modlitbou v kostele v 18:00 hod.

10.6. Noc kostelů letos připadá na pátek a program proběhne jak odpoledne (v kostele vystoupí ZUŠ a ZŠ Salmova a na zahradě a nádvoří bude etapovka pro děti), tak večer (v kostele vystoupí po mši svaté Martiniband, Drakaťák a bude následovat Ticho jako v kostele, zakončené nešporami).

Zakončení školního roku pro děti, školáky a studenty:

Úterý 14.6. v 17:30 mše svatá pro žáky 1. stupně ZŠ a rodiče, s předáním vysvědčení a následně opékáním párků u Lotosu.

Čtvrtek 16.6. v 19:00 mše svatá pro žáky 2. stupně ZŠ a studenty SŠ, po ní grilovačka v podloubí.

Pátek 17. 6. závěrečná dětská mše svatá, po ní na dvoře popcorn a promítačka.

19.6. Neděle Těla a Krve Páně. Dá-li Pán, oslavíme toto tajemství víry při mši svaté na farním nádvoří. Zveme k ní především děvčata za družičky. Na závěr mše svaté vyjdeme průvodem s Eucharistií do kostela k závěrečnému požehnání a děvčata budou sypat na cestu květy z košíčků (ty můžeme zapůjčit, lístky budou také v zásobě). Mši svatou bude doprovázet dechová hudba z Dolních Bojanovic. Po mši svaté jsou všichni farníci a hosté zváni na farní nádvoří k občerstvení. Mši svatou i následným setkáním farnosti poděkujeme Pánu za 60 a 35 let Otce Jiřího. Atmosféru doplní, mimo jiné, i dechová hudba a vůně uzeleného...

3.7. Tuto neděli bude mše svatá jak v Olomučanech (10:45), tak v Lažánkách (10:30).

V Olomučanech bude sloužena za živé a zemřelé hasiče u příležitosti založení místního SDH.

V Lažánkách bude mši svatou sloužit biskupský vikář a předseda diecézního církevního soudu v Brně, Mons. Karel Orlita. Při mši svaté požehná nová okna kaple.

5.7. Velehrad a hlavní - krojovaná - pouť. Letos se bude po několika letech konat v duchu výročí olomouckého arcibiskupa „tatíčka“ Stojana. Mši svatou budou doprovázet spojené dechové soubory a zvány jsou na ni krojované páry z širokého okolí.

6.-10.7. Katolická charismatická konference se bude po dlouhé pauze opět konat, a to v Brně na Výstavišti.

1.-7.8. Letňáky pro mladší školáky (6-12 let) a 15.-21.8. Letňáky pro starší školáky (12-16 let).

Děkujeme organizátorům z naší a sesterské farnosti v Holešově za přípravu obou turnusů!

9.-14.8. V těchto dnech se koná Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové. Do konce května se lze přihlašovat se slevou. Akce je určena pro mládež od 18 let, mladší jen s dospělým doprovodem (ten zajistíme). Naše farnost tuto akci podporuje i finančně, nenechte si proto ujít tuto jedinečnou a kvůli kovidu odloženou super akci!

14.8. V neděli vykonáme tradiční zásvětnou pouť do Sloupa k Panně Marii Bolestné. Mše svatá je v 10:30 hod. Můžete vyrazit i pěšky.

22.8. -26.8. V tyto dny připravuje naše pastorační asistentka příměstský tábor pro všechny školáky z našeho děkanátu, kteří si ještě pořádně neužili prázdnin. Konat se bude u nás na Lotosu.

27. 8. Diecézní pouť rodin, konaná vždy o poslední sobotě v srpnu, nebude tentokrát ve Žďáru nad Sázavou, ale v Předklášteří u Tišnova (areál cisterciáckého kláštera Porta coeli).

2.9. Na první pátek školního roku zveme všechny na mši svatou a to zejména prvňáky, aby přijali na cestu do školy požehnání. A určitě aktovky s sebou!

10.9. V sobotu dovršíme tradiční triádu farních poutí, tentokrát na Vranově, při mši svaté v 18:00 hod. Pěšky se vychází ve 13 hod. a s ohledem na děti – které tímto už nyní moc zveme – se půjde volnějším tempem. Pokusíme se zajistit i autobus s odjezdem v 16:30 od Billy.

S předstihem přidáváme na závěr přehledu také informaci o tom, že na podzim chceme začít nový cyklus přípravy na **svátost biřmování**, ke které bychom chtěli pozvat Otce biskupa v roce 2024.

Rozhovor s Otcem Jiřím, k jeho narozeninám a výročí kněžského svěcení.

Co vás bavilo jako školáka v kostele?

Když jsem byl malý, tak si nic nepamatuju, jen to, že jsem byl mezi velkými a nic neviděl. Pak jsem začal chodit mezi děti na lavičky a tam nás hlídal jeden dědeček, který byl úplně hluchý, a přitom mu nic z našeho zlobení neuniklo. Byl to takový „stařec Simeon“, který se denně modlil a staral o kostel. A možná to byl i „Don Bosko“, který pro nás organizoval v neděli odpoledne různé hry a výpravy.

Ministroval jste rád nebo proto, že jste musel?

Protože v mém dětství skauti a další křesťanské organizace nefungovaly, tak mě ministrování dalo i kamarádství. Kromě ministrování – a to byla povinnost, jsme měli různé akce, výpravy, výlety.

Umíte hrát na různé hudební nástroje, může být hudba modlitbou? Způsobem jak objevovat Boha?

Učit se hrát na nějaký nástroj, to je zpočátku tvrdé řemeslo. Pak ale člověk zjistí, že se do hraní dají vložit emoce a to moc obohacuje. Navíc se dá hrát společně a souznít s druhými. To všechno jsem našel zpočátku hlavně ve folklóru. Vyrůstal jsem v Dolních Bojanovicích, kde je folklór dodnes živý a prostoru pro vyjadřování a sdílení je v něm až až. Jako středoškolák jsem hrál i v kostelním orchestru a také to mě do života dalo hodně. Náš dirigent, vesnický učitel, Pavel Janeček, nám připomínal dvě důležité zásady, které jsou užitečné i pro život: muzikant musí mít jedno oko pro noty a druhé pro dirigenta, jedno ucho pro sebe a druhé pro orchestr. To mě připadá i jako dost moudré shrnutí slov Pána Ježíše o vnímání bližního svého a o úctě k němu. No a nakonec jsem taky zjistil, že kdo se naučí hrát na jeden nástroj, už vlastně umí hrát i na ostatní (skoro :), takže může zaskočit za někoho, kdo vypadl z kola, což je taky dost křesťanské.

Kdy začala a jak dlouho trvalo vaše studium, abyste mohl být knězem?

Z naší vesnice vyšlo vícero kněží (včetně zesnulého biskupa Petra Esterky). A je zajímavé, že většina z nich jsme vzdálená rodina. Jako kluk jsem to ještě nevěděl, ale později mi maminka řekla, že kdysi se prý tři sestry zasvětily modlitbě za nová kněžská povolání. No a z jejich rodin se o několik generací později začala klubat kněžská povolání. Hodně mi také pomohl příklad kněží, které jsem mohl pozorovat. Když jsem pak odmaturoval na gymnáziu v Hodoníně, byl jsem přijatý na bohosloveckou fakultu do Litoměřic. Od té doby (rok 1980) jsem prakticky svůj domov opustil a učil se žít „ve světě“. V roce 1987 jsem byl vysvěcený v Brně olomouckým biskupem Josefem Vranou a následně sloužil až do revoluce v Brně na Křenové (jediný kostel v naší diecézi zasvěcený Neposkvrněnému Srdci Panny Marie). Potom jsem několik let sloužil s Otcem Jiřím Mikuláškem jako jeho kaplan v katedrále a následně u svatého Tomáše v Brně. Pak jsem se v roce 1997 odstěhoval na byt a stravu do Blanska a odjel studovat až do roku 2000 postgraduál do Říma. A dál už je to naše společná historie...

Musí se kněz učit i jako dospělý, i ve vašem věku?

Učit se, to neznamena jen sedět ve škole, ale uvědomit si, že nikdo nikdy nemůže sám přijít na všechnu moudrost světa. Pokud chce být někdo moudrý, musí se stále ptát, přemýšlet, vymýšlet, číst, dívat se, všímat si, vnímat, naslouchat, pozorovat, spolupracovat, odkoukávat, pomáhat, zasnívat se, zapisovat si, tvořit a výjimečně i něco napsat. Ne, že bych to tak dělal, ale zjistil jsem, že to tak je. A chtěl ještě bych dodat, že je dobré se učit i cizí jazyky. Kdo umí jen česky, jakoby pozoroval svět z okna. Kdo umí aspoň jeden jazyk navíc, už ho vidí z rozhledny.

Na co se těšíte?

Řeknu to jednoduše: Těším se nejen na to, na co se můžu těšit, ale učím se těšit i na to, na co se těšit nemůžu, protože ještě nevím, že to přijde, ale když to přijde, tak po prvním šoku zjistím, že to taky stojí za to, aby se na to těšilo. Jasný?

Má kněz nějaký čas sám pro sebe, čas na setkání se sourozenci, rodinou, dovolenou?

Když to trochu jde, tak se snažím volný čas prožít s lidmi, zase jinými, než ve farnosti, novými nebo starými známými. Protože hrady, zámky, moře a hory tu budou pořád (doufám), ale ti lidé kolem jednou odejdou a jejich bohatství a nadání s nimi. A to je škoda nevyužít. Domů se zatím mám kam vracet, tatínek loni zemřel na Dušičky, mám ještě maminku – o dvacet let starší – a sourozence s rodinami, všechny v jedné vesnici. Nejmladšího Ondru asi znají všichni, kdo někdy slyšeli hrát Grajcar.

Kněžství je povolání, životní poslání. V čem je váš život bohatý, když nemáte rodinu?

Každý bohoslovec se musí učit nejen teologii a zbožnosti, ale potřebuje pro své budoucí kněžské působení také schopnost žít s druhými lidmi. Zatímco teologii jde nastudovat, zbožnost intenzivně dohnat, vztahy s lidmi už škola ani kněžský seminář nenaučí, může je jen rozvíjet, očišťovat. Proto je velmi důležité nemluvit v souvislosti s kněžstvím pořád jen o celibátu, jakoby to byl hlavní „problém“. To je totéž, jako se nějakého manžela pořád dokola ptát, jestli nelituje, že se zřekl ostatních žen, když si vzal svou manželku... Je potřeba o kněžství (ale i o manželství) uvažovat úplně jinak. Od dětství dávat důraz na prožívání vztahů. Jakmile jsou pro člověka druzí lidé hodnotou a vztahy považuje za největší poklad, tak je vybavený jak pro manželství, tak pro kněžství a nebere s tím spojená odříkání jako ztrátu, ale jako projev lásky (asi teď chápete, proč se snažíme, aby také všechny aktivity naše farnosti, zejména ty pro děti a mládež, měly tento směr...). Jsem moc rád, že naší farnosti není myšlenka církve jako Boží rodiny cizí. Zatímco ve firmě je složení lidí závislé na výkonnosti, v rodině – a tedy ve farnosti – jsou lidé vybíraní a dávaní dohromady samotným Pánem. Kdo to tak vezme, přijme i to, že řešením problémů ve vztazích nejsou personální výměny a sázka na kvalitu za každou cenu, jako spíš vzájemné přijetí a hledání cest k sobě navzájem po rodinném vzoru.

Jakou modlitbu máte nejraději a jak často se denně modlíte?

Zjistil jsem, že se to v průběhu let mění. Zatímco dřív měly přednost modlitby vlastními slovy, teď objevuju zase znovu breviář (liturgii hodin) a růženec. Na to si ale musí každý přijít sám. Jestli se nepletu, byla to moje maminka, která si postěžovala zpovědníkovi, že se modlí tři (!) růžence denně a nevidí, že by to pomáhalo – co s tím má dělat? A odpověď? „Modlite se čtyry.“ (přeloženo: „Modlete se tedy čtyři růžence“). No a od té doby tak činí, i když začít musí brzo ráno...

Jak dlouho v naší farnosti budete?

To neví zatím asi nikdo :) Kněz slibuje při svěcení úctu a poslušnost svému biskupovi. S tím souvisí, že za svou rodinu přijímá celou jeho diecézi. Proto by každý kněz měl být připravený sloužit naplno své diecézi v kterékoli její farnosti. Toto je teorie, praxe bývá veselejší (někdy smutnější :) ale tak to prostě je. Jsem Pánu vděčný za to, že mohu svoji kněžskou službu prožívat v naší blanenské farnosti. A ať přijde cokoli, musíme být všichni (nejen já) schopni říct s biblickým Jobem: „Dobré od Boha bereme a těžké bychom neměli? Pán Bůh dal, Pán Bůh vzal, jméno Páně budiž pochváleno.“ Tož tak.

Děkujeme za rozhovor a přejeme do dalších let života i kněžské služby Boží požehnání!

Jan Nepomuk Neumann

Bylo krátce po Velikonocích r. 1811 a rodina váženého měšťana Filipa Neumanna nesla pokřtít svého právě narozeného syna. Dostal jméno Jan, podle sv. Jana Nepomuckého, jednoho z patronů naší země. Když mu kněz pak poléval hlavičku vodou, mohli se všichni jen domnívat, jaká asi bude jeho budoucnost...

Jan prožil své dětství v Prachaticích. Jeho rodiče ho vedli k víře slovem i životem. Pomáhali chudým, vychovávali sedm dětí a Jan je často vídával klečící u kříže s modlitbou na rtech. On sám se už jako malý stal ministrantem, i přestože to bylo velmi náročné, jelikož musel knězi při mši odpovídat pouze latinsky. Všechno to ale vykonával s radostí, pečlivě a svědomitě. Když začal chodit do školy, byl vždycky mezi nejlepšími. I proto ho otec poslal studovat na gymnázium do Českých Budějovic. Zde ale nebyl příliš spokojený. Nelíbilo se mu, že se zde propagovaly josefínské myšlenky, které odmítaly víru. Jelikož byl tichý a uzavřený, neměl moc přátel, takže trávil všechnen svůj čas studiem. Rád se učil nové jazyky, a když dokončil gymnázium, mluvil

už plynule italsky, anglicky, francouzsky a německy. Po maturitě studoval dva roky filosofii a po dokončení studia se rozmýšlel, co dál. Rozhodoval se mezi medicínou a teologií. Nakonec se na naléhání matky přihlásil na teologii. Studium úspěšně absolvoval a přijal nižší svěcení. Kněžské svěcení mu ale biskup odložil na neurčito, protože kněží bylo až příliš. Jana už dříve lákaly misie, takže když četl výzvu amerických misionářů, že potřebují pomoc, neváhal a odjel. Ani doma se nerozloučil, prý proto, že nesnášel jakékoliv loučení. Rodičům proto poslal jenom dopis. Vyrazil pěšky do Francie a odtud pak lodí odplul přímo do USA.

Ještě téhož měsíce byl vysvěcen na kněze a hned mu byla svěřena i farnost v blízkosti Niagarských vodopádů. Začátky byly dost těžké. Jeho kostel byly jen čtyři holé zdi beze střechy, jako oltář mu posloužil rozviklaný stůl a podlaha byla ušlapaná hlína. Na první jeho mši přišlo jen pár věřících. Jan se ale nevzdal a pustil se zapáleně do díla. Celé dny kázal, sloužil mše, zpovídal a snažil se všemožně budovat základy pro stabilní církevní komunitu. Pomáhal přistěhovalcům a lidem, kteří se ocitli v nouzi. Snažil se jim poskytnout ochranu a dát jim pocit, že jsou Bohem milováni, i když je nyní jejich život v troskách. Říkal, že vždycky budou na světě lidé, kteří nemají vůbec nic a kteří potřebují naši pomoc. Tyto jeho slova platila tehdy a platí i dnes.

Jeho snahy začaly brzy přinášet ovoce. Farnosti ožívaly, spousta lidí konvertovala ke křesťanství. Avšak neúnavná práce si na něm začala vybírat svou daň. Několikrát zkolaboval, začal vykašlávat krev a dlouhé týdny musel trávit na lůžku. Vždy po uzdravení se ale hned znovu pustil do díla. Vstoupil i do řádu redemptoristů a stal se prvním členem, který složil sliby v Americe. Z italštiny pak přeložil několik knih o fungování řádu.

Když mu bylo 41 let, byl zvolen filadelfským biskupem. Za své heslo si zvolil: „Kristovo utrpení, posiluj mě“. Své poslání vykonával velmi svědomitě. Objížděl farnosti, během osmi let vybudoval cca 80 kostelů a 100 katolických škol, velkou důležitost přikládal Nejsvětější Svátosti. Během svého působení vydal i několik knih. Jako delegát amerických biskupů se účastnil vyhlášení dogmatu o Neposkrvněném početí Panny Marie ve Vatikánu. Byl zde soukromě přijat papežem. Při zpáteční cestě navštívil mj. i rodné Prachatice, kde ho s velkou radostí přivítaly sestry boromejky, jejichž přestavenou byla jeho sestra. Povzbuzen touto cestou, po návratu do USA, ještě usilovněji pokračoval ve své práci. Jeho vysoké nasazení se na něm podepsalo. Vypovědělo mu srdce, právě když přecházel ulici. Zemřel ve svých 48 letech. Jeho posledními slovy byla modlitba „Zdrávas Maria“ v rodné češtině. Pochován je ve Philadelphii.

Za svatého byl prohlášen v r. 1977. Přestože svou rodnou vlast velmi miloval, není zde moc znám ani uctíván. V USA ho naopak mají ve velké úctě a je zde často připomínán. Jsou po něm pojmenovány školy, kostely i nejrůznější společenství. V USA ve Philadelphii má dokonce svoje muzeum.

(Klára Mojžíšková)

Přání

Přání

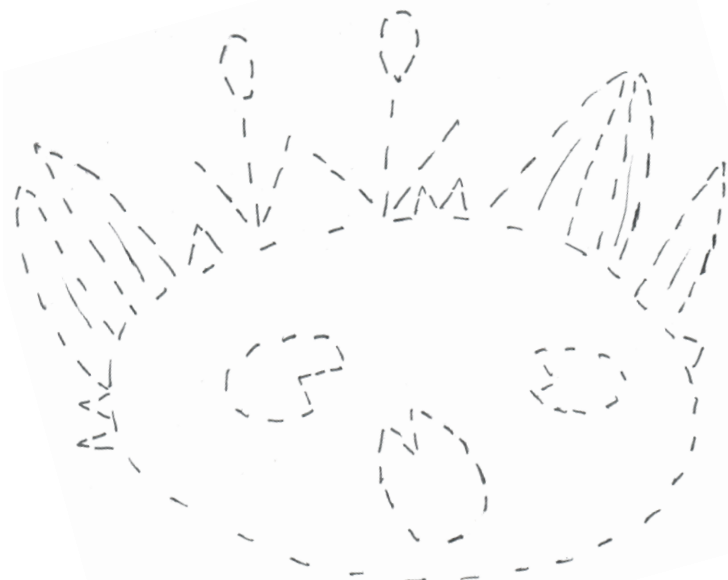
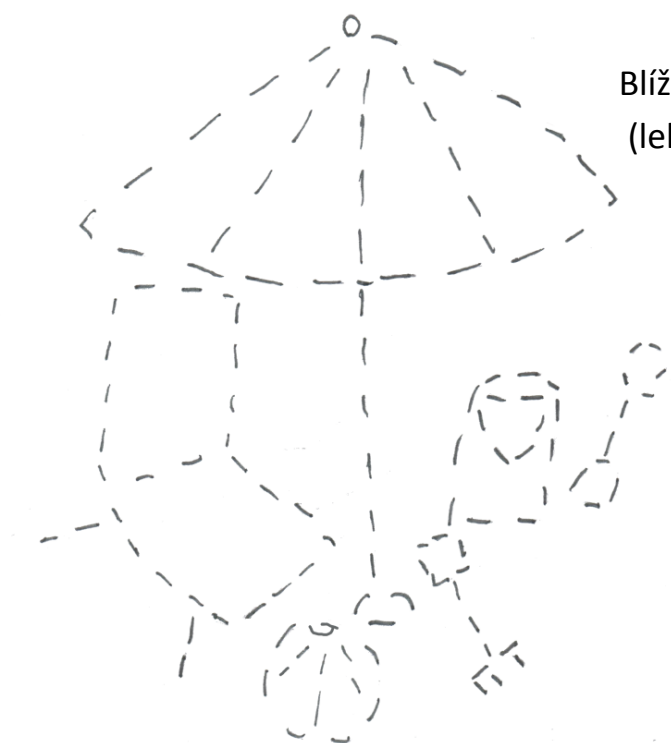
Koník svatého Martina – Táborák

(Marie Prudká)

Barevné obtahování!

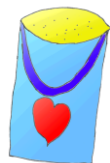
Blíží se léto – obtáhni po naznačených čarách obrázky (lehátko se slunečníkem a rybníček) a hezky vybarvi!

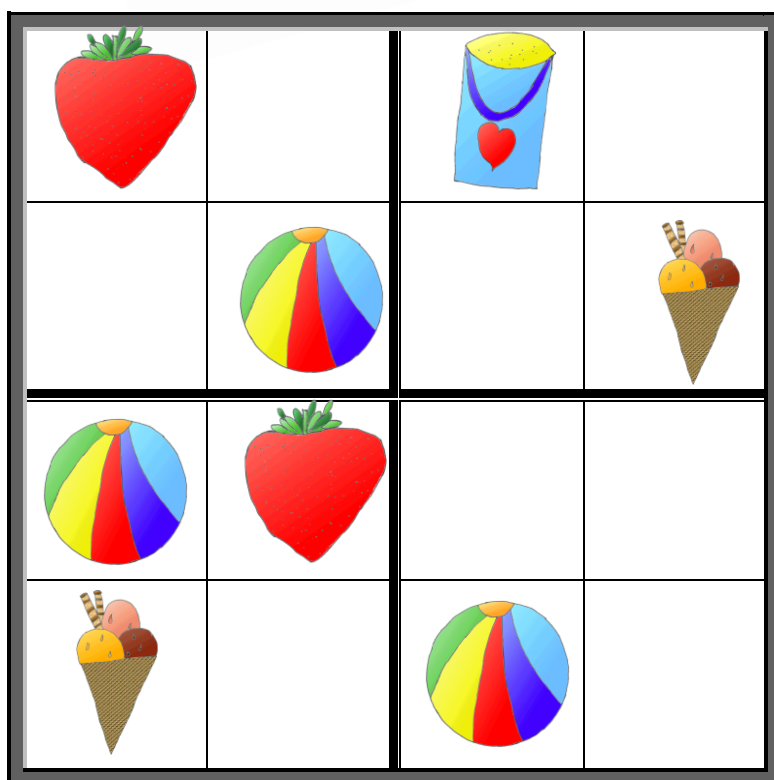
(Anna Prudká)

Sudoku pro všechny

Zahrajte si dětské sudoku s našimi obrázky.

Doplňte obrázky tak, aby se neopakovaly v žádném řádku, sloupci nebo čtverci.

Soutěž na prázdniny

Jméno a příjmení:

Prázdninová soutěž pro všechny děti Boží (bez rozdílu věku) se skládá z několika drobných úkolů:

a) Odpovězte správně na otázky a získejte tajenku.

b) Poznejte, kdo se skrývá na obrázku.

c) Odpovězte na jeden kvíz během prázdnin na farních stránkách.

d) Pošlete na faru pohlednici z vašeho prázdninového výletu/dovolené/tábora

(adresa je: Komenského 14, 67801 Blansko)

Soutěžíme o hodnotné ceny pro celé rodiny.

1) Bratři ze Soluně přišli na Velkou Moravu:

- a) r. 863
- b) r. 368
- c) r. 865

3) V úryvku Lk 8, 1-3 čteme o uzdravení žen:

- a) Marie Magdaléna, Marta, Zuzana
- b) Marie Magdaléna, Zuzana, Jana
- c) Marie Magdaléna, Jana, Helena

2) Svatý Benedikt z Nursie je patronem:

- a) školáků
- b) Itálie
- c) Evropy

4) Pouť blanenské farnosti do Sloupa...

- a) k Panně Marii Sloupské je 14. 8. 2022
- b) k Panně Marii Uzdravující je 14. 8. 2022
- c) k Panně Marii Bolestné je 14. 8. 2022

5) Prorok, který křtil Pána Ježíše, zemřel krutou smrtí, a to tak, že ...

- a) jeho hlava mu byla státa
- b) jeho tělo bylo přibito na kříž
- c) jeho život ukončilo pohřbení zaživa

TAJENKA

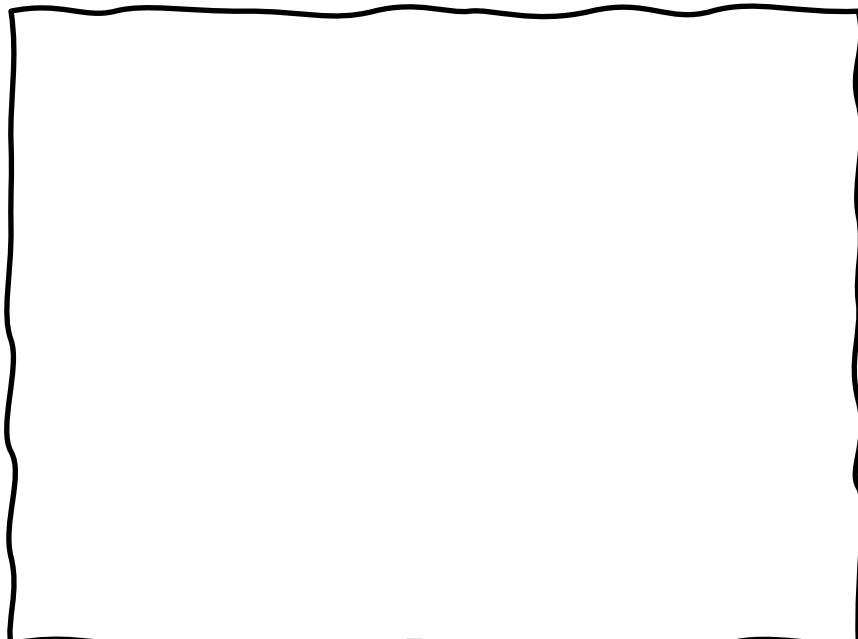
(Opište písmenka u správné odpovědi. Pozor – někdy je více odpovědí správně)

Nápovědu pro vyluštění správných odpovědí najdeš na:

<https://www.farnostblansko.cz/aktivity/aktivity-pro-deti.pg>, začínáme už 30. 6. 2022

Sprejeři zničili obraz. Poznáš, kdo je pod nápisy ukrytý? (Doplň.)

Zkus obrázek nakreslit, jak by měl vypadat správně:

Výsledek zašlete na adresu Pláštíku plastiksvmartina@gmail.com,

nebo odevzdejte do sakristie do **25. 8. 2022**. Všichni úspěšní řešitelé budou odměněni.

Postřehy a příspěvky

Výlet dětí z náboženství do Olomouce

30. dubna jsme jeli autobusem na výlet do Olomouce. Jeli jsme tam všichni my, co chodíme do náboženství. Moc se mi líbilo v zoo, akorát jsem tam ztratil minci. Ještě byl krásný příběh o sv. Janu Nepomuckém, který nám vyprávěl pan farář před katedrálou. Tam je totiž socha sv. Jana Nepomuckého. Cesta autobusem byla taky fajn, protože jsem viděl z okna přírodu. Výlet se mi líbil.

(Jirka Půlkrábek)

Farní pouť

V sobotu 7. 5. 2022 se část naší rodiny společně s ostatními farníky vypravila na farní pouť. Naším cílem byla Nová Říše, Kostelní Vydří a Velké Meziříčí.

V 7:00 jsme nastoupili do připraveného autobusu a vydali se na pouť. Cestou jsme se modlili a zpívali mariánské písně. V Nové Říši nás čekal opat premonstrátského kláštera P. Marian Kosík, který nás přivítal a provedl historií kostela.

Potom jsme jeli do Kostelního Vydří, kde jsme slavili mši svatou společně s naším rodákem P. Martinem Mokřým. Ten za námi přijel z Telče, kde je kaplanem. Po společném obědě jsme mohli navštívit obchod s knihami a náboženskými předměty. Před odjezdem z Kostelního Vydří jsme v kostele zazpívali bavorskou litanii „Kněžno máje“.

Poslední zastávkou naší poutě bylo Velké Meziříčí, kde na nás již čekal náš jáhen Jirka Dyčka, a občerstvení, které nám s láskou připravily místní farnice. Potom jsme se přemístili do kostela, kde nás seznámil s životem farnosti a historií kostela P. Pavel Šenkyřík, místní kněz, který byl před dvaceti lety v Blansku na jáhenské praxi. Jáhen Jirka Dyčka nám řekl také pár slov o svojí službě ve farnosti a o svých poznatcích a prožitcích. Na závěr poutě jsme mohli vystoupat na věž kostela a prohlédnout si Velké Meziříčí z výšky.

Cestou zpět jsme zase zpívali z poutního zpěvníku a modlili se za celou naši farnost. V 19 hodin jsme dorazili zpátky do Blanska. Počasí nám přálo, deštníky jsme ani nerozdělali ☺.

Děkujeme všem organizátorům i Otci Jiřímu za přípravu poutě a její zdárný průběh.

(Jana Hasoňová)

Děkanátní setkání mládeže v Jedovnicích

Tentokrát jsme na děkanátní setkání mládeže jeli do Jedovnic, kde jsme se se všemi setkali v kostele. Tam jsme nejdříve měli krátkou přednášku od pana faráře z Bořitova na téma křížová cesta, protože to bylo ještě v postní době. Zbytek dopoledne jsme hráli různé hry ve skupinkách

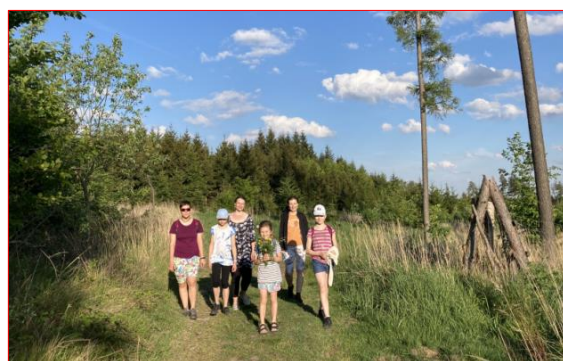
a poznávali nové kamarády. Oběd jsme si dělali navzájem a to tak, že si každý vylosoval jeden lísteček se jménem a tomu opekli párek. Odpoledne jsme se opět sešli všichni v kostele, kde jsme v menších skupinkách měli za úkol vymyslet jedno zastavení křížové cesty, měli jsme možnost jít ke zpovědi, nebo jsme mohli napsat dopis Bohu. Na závěr jsme se společně pomodlili tu naši vymyšlenou křížovou cestu za doprovodu písní jedovnické scholy.

Akce se mi moc líbila, poznala jsem spoustu nových lidí a prožila tak krásný den s Bohem.

(Anna Sedláková)

Misijní jarmark a kavárna

Děti z Misijního klubka se nebojácně pustili do přípravy misijního jarmarku a farní kavárny na neděli 22.5. V sobotu dokázaly smíchat a rozmíchat v kuchyni na Lotosu směsi na lité buchty a perníky, aby je maminky mohly pěkně upéct. Potom se vypravila skupinka na Mariánský vrch. U obrázku Panny Marie, ozdobeném lučním kvítím, se všichni pomodlili májové modlitby, zazpívali naši píseň k Panně Marii a šťastně se vrátili k opékání u ohně. Po přespání na Lotosu se v neděli pustili všichni do přípravy stolů a vystavení výrobků a také do vaření kávy a obsluhy farní kavárny. Děkujeme za všechny dary na misie, vybralo se na dvacet tisíc korun. Velké poděkování kromě dárcům patří i maminkám a hlavně školákům, kteří se nezalekli nové farní kavárny a ukázali všem, že to spojenými silami a s dobrou náladou jde!

Velikonoční dopis kamarádky Siony Sandry z Indie

Milí přátelé, zdraví Vás Vaše kamarádka Siona Sandra. Píšu tento dopis a modlím se za Vás. Jak se máte? Já se mám dobře. Doufám, že jste pěkně oslavili s rodinou Vánoce a Nový rok.

26. ledna jsme u nás ve škole oslavili Den republiky. Ráno v 9 hodin jsme měli ceremoniál vyvěšování vlajky s pozdravem národu. První týden v únoru jsme měli ve farnosti hody. S maminkou jsem se zúčastnila slavnostní mše. U oltáře bylo hodně kněží z různých farností. Měla jsem radost a líbilo se mi to. U kostela byly i stánky. Koupila jsem si tam míček a nějaké věci na hraní, které se mi líbily. Teď chodím do páté třídy.

Ve škole se mi moc líbí. Učitelé se k nám pěkně chovají. Už brzy se začnou psát zkoušky na závěr ročníku. Učím se dobře. Až budou výsledky, centrum v Udupi Vám je pošle, stejně jako i mou novou fotografii. Doufám, že Vám moje výsledky udělají radost. Jako každý rok, i letos mi centrum v Udupi zaplatilo školné a poskytlo mi učebnice, aktovku, deštník a další potřebné věci ke studiu. Moc děkuji za Vaši pomoc. Vždycky se za Vás modlím.

Až skončí zkoušky, budeme mít dva měsíce prázdnin (v Indii jsou velké prázdniny v dubnu a v květnu). Budu doma a budu pomáhat matce s domácími pracemi. Pak si budu hrát s bratranci a pomůžu babičce. Brzy budou Velikonoce. To půjdu do kostela na mši a určitě se za Vás nezapomenu pomodlit. Já i celá moje rodina Vám přejeme Vám krásné Velikonoce. Nikdy Vám nezapomenu, že mi pomáháte, a ještě jednou Vám moc děkuji. Čekám na Vaši odpověď.

S pozdravem Siona Sandra D'Souza Vaše kamarádka

...a trochu humoru

Jedním z největších projevů nedůvěry v Boha je hromosvod na kostele.

Otče, dostanu se do nebe, když v závěti vše odkážu Vašemu kostelu? Jistotu Ti nedám, ale doporučuji to vyzkoušet.

Bůh miluje ateisty. Neobtěžují ho svými problémy.

Vydala dne 27. 5. 2022 Farnost svatého Martina v Blansku pro vnitřní potřebu.
 Pokud máte nějaké náměty, nápady nebo příspěvky, nebojte se a pošlete je na mail:
plastiksvmartina@gmail.com